

Zahle: Det ærede Medlem tager fejl paa alle Punkter. Jeg er ikke Modstander af en god Retsreform og har aldrig udtalt mig mod den store efter min Mening gode Retsreform, som Folketinget i sin Tid vedtog, men har tværtimod stemt for den, og jeg har heller ikke ønsket den af Ørsted indledede nationale Bane i vort Retsvæsen fortsat, thi efter min Mening var det netop Ørsted, der brød den nationale Bane. Men jeg har ønsket, da vi ikke kunne faa andet end denne daarlige Retsreform ført ud i Livet, at vi saa hellere skulde opgive at bage saa store Brød, som vilde blive alt for brændte i Kanterne, men føre Retslivet videre paa det Grundlag, vi have. Jeg er overbevist om, at hvis vi følge den Vej, som den højtærede Justitsminister slog ind paa i sidste Samling ved efter Justitarius Ussings Initiativ at faa Rettergangen ved Hof- og Stadsretten gjort hurtigere, kunne vi meget vel arbejde os frem til en Retspleje, som kan blive tidssvarende og ikke gør noget Brud paa Udviklingen. Det anser jeg for rigtigere end at gennemføre en rigtig daarlig Retsreform.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem har nu altsaa givet mig fuldkommen Ret. Det er ham, der er Tilhænger af den Vej, som en Højremand, der nu er Landstingsmand, i sin Tid som Folketingsmand for Randers-Kredsen indbragte Forslag om, en stykkevis Retsreform, nogle mindre Forbedringer af det bestaaende, mindre Lapperier; han er en Modstander af det, vi ere Tilhængere af, en stor omfattende Retsreform, der gennemfører Grundlovens Løfteparagraf om moderne Retspleje. Det er her ved selve det ærede Medlems Udtalelser blevet konstateret, at det er ham, der indtager det moderate Standpunkt i denne Sag, medens Socialdemokratiet fremdeles staar radikalt.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Nej, det ærede Medlem tager ganske fejl. Det moderate Standpunkt er det, at vi tage, hvad vi kunne faa, selv om det er noget Snavs, men det kan jeg ikke gaa med til. Jeg gaar ikke med til at tage denne store, dyre og daarlige Rets-

reform, jeg vil gaa med til en stor, dyr og god Retsreform, men ikke til en daarlig. Og saa er der ingen anden Vej tilbage end at forbedre det, vi have, og det kunne vi efter min Mening meget vel gøre, men vi skulle ikke gøre noget, som er galt.

Wiinblad: Jeg vil tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident. Den 19. Marts 1910 blev der her i Salen vedtaget en Udtalelse, der lød saaledes: „Folketinget udtaler, at det i alt væsentligt sympatiserer med de i Lovforslaget udtalte Tanker, men da Forslaget berører et kongeligt Prærogativ, hvorfor Ændringer i det her bestaaende Forhold bør ske paa Regeringsinitiativ, gaar Tinget over til Dagsordenen“. Denne Udtalelse blev vedtagen med alle Stemmer mod 5. Alle Partier stemte for den, og Medlemmer af den højtærede Konseilspræsidents Parti vare Medforslagsstillere. Jeg vil da spørge den højtærede Konseilspræsident, om han i en nær Fremtid agter at imødekomme det Ønske, der udtales i Slutningen af Tingets Udtalelse, og i en nær Fremtid vil indbringe Forslag her i Folketinget om Afskaffelse af Ordener, Titler og Rang. Den daværende Konseilspræsident, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), udtalte den Gang sin Villighed til at forsøge at reformere paa dette Omraade, og som man vil erindre, havde han allerede den Gang ad ren praktisk Vej paa eget Initiativ foretaget betydelige Indskrænkninger i Titel- og Rangvæsenet. Mit Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident er da, om han vil imødekomme Folketingets Ønske og i en nær Fremtid stille Forslag i den Retning.

Dernæst tillader jeg mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. De nye Jernbanetakster træde snart i Kraft, og det vil bl. a. medføre det meget beklagelige Forhold, at Adgangen til Københavns Omegn, til Skovene, de smukke Egne, bliver vanskeligere for Befolkningen, end den allerede er. Medens Forholdet burde være det, at man lettede Befolkningen Adgangen til frisk Luft og sunde Omgivelser, er man nu gaaet den Vej at fordyre Billetpriserne og gøre det vanskeligere for den store Befolkning at foretage Udflugter. For en Familie bestaaende af Mand, Hustru og et Par Børn over 10 Aar løber Udgiften til Jernbanebilletterne paa en saadan Udflugt op til et Par Kroner. Det, jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister om, er, om han vil følge det Eksempel, der er anvist i Udlandet og ogsaa